

INSTITUTUL INTERNAȚIONAL AL OMBUDSMANULUI (IOI)

DECLARAȚIA DE LA WELLINGTON

adoptată în unanimitate de toți cei care au fost prezenți și au votat

la Adunarea Generală din 13 noiembrie 2012

în Wellington, Noua Zeelandă

ÎNTRUCÂT Ombudsmanul soluționează în mod independent și obiectiv petițiile, cu scopul corectării nedreptăților cauzate persoanelor ca urmare a administrării defectuoase; și

ÎNTRUCÂT un alt obiectiv important al Ombudsmanului este îmbunătățirea serviciilor oferite publicului, asigurându-se că deficiențele sistemice sunt identificate și corectate; și

ÎNTRUCÂT de la începuturile sale în Scandinavia, conceptul de Ombudsman a fost adoptat și extins în întreaga lume și acum include promovarea și protecția drepturilor omului; și

ÎNTRUCÂT ideea de Ombudsman s-a dovedit extraordinar de adaptabilă și inovatoare, rămânând fidelă principiilor sale de bază ale independenței, obiectivității și corectitudinii.

La propunerea făcută de Institutul Internațional al Ombudsmanului (IOI) și adoptată în unanimitate, aceasta:

1. *Recunoaște* că instituțiile Ombudsmanului la nivel național, regional și local există în aproximativ 140 de țări din întreaga lume, numărul acestora crescând în fiecare an.
2. *Subliniază* faptul că instituțiile Ombudsman fac parte integrantă din realitatea constituțională și aduc o contribuție importantă la statul de drept, la transparență, la buna guvernare, la democrație și la drepturile omului.
3. *Subliniază* diversitatea instituțiilor Ombudsmanului, care la rândul lor reflectă diversitatea țărilor și regiunilor pe care le deservește birourile individuale ale Ombudsmanului.
4. *Consideră* că, la nivel mondial, apar diferite tipuri de legislație și de responsabilitate care stau la baza instituțiilor Ombudsmanului, acestea reflectând cadrele constituționale și culturile individuale ale statelor.
5. *Reiterează* că activitatea instituțiilor Ombudsman constituie un element esențial și necesar în dezvoltarea și menținerea unei democrații transparente și responsabile.
6. *Încurajează* crearea și dezvoltarea instituțiilor Ombudsmanului acolo unde acestea nu există deja.
7. *Subliniază* faptul că accesul la un Ombudsman este parte integrantă a dreptului fiecărei persoane de a avea acces la justiție, care, adresându-se unei instituții a Ombudsmanului poate solicita corectarea nedreptăților cauzate de administrarea defectuoasă.
8. *Subliniază* importanța garantării acestor drepturi inalienabile.

9. *Subliniază* că, în special în perioadele de criză economică, dificultăți financiare și sociale care afectează părți mari ale societății, instituțiile Ombudsman puternice sunt esențiale pentru a garanta respectarea drepturilor fundamentale ale tuturor persoanelor.

10. *Se opune* oricăror restricții financiare care ar limita independența Ombudsmanului și ar restrânge capacitatea unui Ombudsman de a proteja drepturile fundamentale ale tuturor persoanelor.

11. *Recunoaște* faptul că unele instituții ale Ombudsmanului îndeplinesc și funcția de instituții naționale pentru drepturile omului (NHRI) iar acolo unde nu este cazul,

12. *Încurajează* o cooperare sporită între Ombudsman și NHRI-uri la nivel național, între asociațiile Ombudsmanului și NHRI-uri la nivel regional și între IOI și Comitetul Internațional de Coordonare a Instituțiilor Naționale pentru Promovarea și Protecția Drepturilor Omului (ICC).

13. *Subliniază* că reprezintă o expresie a maturității democratice și a statului de drept ca guvernele și majoritățile parlamentare să permită exprimarea criticilor de către instituțiile Ombudsman independente. În consecință, Ombudsmanul care își îndeplinește cu diligență mandatul, nu va fi supus niciunei forme de constrângere fizică, mentală sau juridică nejustificată.